

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Dušana Broulíka a přísedících Drahoslavy Tobolové a PaedDr. Viery Gorové ve věci žalobkyně **Ivana G.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, v řízení zastoupené JUDr. Dominikem Brůhou, advokátem se sídlem Koněvova 54/1107, Praha 3, proti žalovanému **Fakultní nemocnice Ostrava**, IČ: 00843989, se sídlem 17. listopadu 1790, Ostrava - Poruba, v řízení zastoupenému JUDr. Miroslavem Richterem, advokátem se sídlem Ciolkovského 282, Karviná - Ráj, **o neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí**

t a k t o :

I. Určuje se, že rozvázání pracovního poměru ze dne 23.2.2009 dané žalovaným žalobkyni, je n e p l a t n é.

II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobkyni k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 10.720,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 8.6.2009 domáhala proti žalovanému určení, že výpověď z pracovního poměru daná žalobkyni přípisem žalovaného ze dne 23.2.2009 dle § 52 písm. c) zákoníku práce (dále též ZP) je neplatná. Skutkově tvrdila, že je zaměstnancem žalovaného s druhem práce jako radiologický asistent a trvalé zrušení provozu na přístroji Cesioterax a omezení provozu na přístroji Teragam nemůže být důvodem pro její nadbytečnost, neboť na těchto přístrojích

nepracovala. Má za to, že pravým důvodem je snaha žalovaného po dobu rekonstrukce radiologické kliniky ušetřit mzdové prostředky a navíc se žalovaný vůči ní dopustil v souvislosti s dáním výpovědi diskriminace z důvodu věku.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby, když na výpovědi z pracovního poměru trval, včetně důvodů ve výpovědi uvedených s tím, že postupoval v souladu s platným zněním ZP a důrazně se ohradil, že by se vůči žalobkyni v souvislosti s dáním výpovědi dopustil diskriminace z důvodu věku.

Po provedeném dokazování vzal soud za prokázáno:

- z Pracovní smlouvy ze dne 3.4.1981, že žalobkyně byla zaměstnána u žalovaného (právního předchůdce žalovaného) od 1.8.1981, s druhem práce jako radiologický laborant;
- z Rozhodnutí ředitele FNO o organizační změně ze dne 19.1.2009, že téhož dne po poradě vedení ředitel žalovaného rozhodl o organizační změně spočívající ve zrušení dvou pracovních míst radiologických asistentů na Klinice onkologické z důvodů změny přístrojového vybavení od 1.4.2009;
- ze Zázpisu z jednání dne 20.1.2009, že téhož dne byla žalobkyně informována, že na základě porady vedení ze dne 19.1.2009 došlo od 1.4.2009 ke zrušení pracovního místa radiologického asistenta které zastává z důvodu trvalého zrušení provozu na přístroji Cesioterax a omezení provozu na přístroji Teragam;
- z přípisu ze dne 23.2.2009, že téhož dne žalovaný rozvázal pracovní poměr s žalobkyní: *Na základě rozhodnutí porady vedení ze dne 19.1.2009 o zrušení pracovního místa radiologického asistenta kliniky onkologické k 1.4.2009 je k tomuto datu zrušeno pracovní místo, které doposud vykonáváte. Podle ustanovení § 52 písm. c) zákoníku práce rozvazují s Vámi pracovní poměr z důvodu nadbytečnosti vzhledem ke změně přístrojového vybavení.;*
- z provozních deníků přístroje Cesioterax a přístroje Teragam za období IV./2008 až I./2010, že žalobkyně v tomto období s těmito přístroji ve dnech 21.7.2008 až 25.7.2008, 25.8.2008 až 29.8.2008, 21.10.2008 až 24.10.2008, 17.3.2009 až 18.3.2009.

Pokud soud v řízení případně provedl další důkazy ze kterých v rozhodnutí nevycházelo, bylo to z toho důvodu, že z těchto důkazů soud nezjistil žádné skutečnosti, které by měly význam pro rozhodnutí soudu ve věci samé.

Po provedeném dokazování dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu: Žalobkyně byla zaměstnána u žalovaného (právního předchůdce žalovaného) od 1.8.1981, s druhem práce jako radiologický laborant, nyní radiologický asistent. Dne 19.1.2009 po poradě vedení ředitel žalovaného rozhodl o organizační změně spočívající ve zrušení dvou pracovních míst radiologických asistentů na Klinice onkologické z důvodů změny přístrojového vybavení od 1.4.2009. Dne 20.1.2009 byla žalobkyně informována, že na základě porady vedení ze dne 19.1.2009 došlo od 1.4.2009 ke zrušení pracovního místa radiologického asistenta které zastává z důvodu trvalého zrušení provozu na přístroji Cesioterax a omezení provozu na přístroji Teragam. Dne 23.2.2009 žalovaný přípisem rozvázal pracovní poměr s žalobkyní dle § 52 písm. c) ZP z důvodu nadbytečnosti vzhledem ke změně přístrojového vybavení. V období IV./2008 až I./2010 žalobkyně s přístroji Cesioterax a Teragam pracovala pouze ve dnech 21.7.2008 až 25.7.2008, 25.8.2008 až 29.8.2008, 21.10.2008 až 24.10.2008, 17.3.2009 a 18.3.2009.

Podle § 52 písm. c) ZP – zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď jen z těchto důvodů: stane-li se zaměstnanec nadbytečným vzhledem k rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce nebo o jiných organizačních změnách.

Po právní stránce dále soud věc posoudil dle výše uvedeného § 52 písm. c) ZP a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud předně konstatuje, že předpokladem platnosti výpovědi dle § 52 písm. c) ZP je příčinná souvislost mezi rozhodnutím zaměstnavatele a nadbytečností zaměstnance, což se dle názoru soudu v tomto případě nestalo. Žalovaný sice dne 19.2.2009 rozhodl o organizační změně spočívající ve zrušení dvou pracovních míst radiologických asistentů na Klinice onkologické z důvodů změny přístrojového vybavení od 1.4.2009, o čemž byla dne 20.2.2009 informována žalobkyně s tím, že důvodem je trvalé zrušení provozu na přístroji Cesioterax a omezení provozu na přístroji Teragam, avšak žalovaná na přístroji Cesioterax nepracovala a na přístroji Teragam zcela minimálně, když zejména zhotovovala portální snímky na lineárním urychlovači a pracovala s jeho databází, dále pak vyráběla individuální fixační pomůcky, vykrývací bloky a nosiče pro povrchovou brachioterapii a pracovala na CT simulátoru (což žalovaný nezpochybnil). Soud sice není oprávněn přezkoumávat rozhodnutí žalovaného ze dne 19.2.2009 (žalobkyně jej jako takové nezpochybňovala), jak již dovodila konstantní judikatura [viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21 Cdo 1105/2001 – *Rozhodnutí zaměstnavatele o organizačních změnách není právním úkonem a nelze samo o sobě přezkoumávat z hlediska platnosti ve smyslu zásad uvedených v ustanovení § 242 zák. práce* (nyní podle §§ 37-39 občanského zákoníku a §§ 18-21 ZP, pozn. soudu); *vznikne-li pochybnost, zda zaměstnavatel rozhodl o organizačních změnách, může se soud zabývat jen tím, zda takové rozhodnutí bylo skutečně přijato a zda je učinil ten, kdo je k tomu oprávněn.*], neboť se jedná o tzv. faktický úkon, který je předpokladem výpovědi dle § 52 písm. c) ZP, avšak je oprávněn (povinen) přezkoumat výše zmíněnou příčinnou souvislost mezi nadbytečností žalobkyně a rozhodnutím žalovaného ze dne 19.2.2009 o zrušení dvou pracovních míst radiologických asistentů z důvodů změny přístrojového vybavení spočívajícího v zrušení provozu na přístroji Cesioterax a omezení provozu na přístroji Teragam. Soud nezpochybňuje právo žalovaného jako zaměstnavatele určit v případě organizační změny nadbytečného zaměstnance (již konstantní judikatura dovodila, že toto soudu nepřisluší [viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 2 Cdon 1130/97 – *O výběru zaměstnance, který je nadbytečným, rozhoduje výlučně zaměstnavatel; soud není oprávněn v tomto směru rozhodnutí zaměstnavatele přezkoumávat.*]) ani právo měnit skladbu zaměstnanců s ohledem na jejich vzdělání či kvalifikaci [viz též Bělina, M. a kol.: *Zákoník práce, Komentář*, 1. vydání, Praha, C. H. Beck, 2008, s. 195 – *Pomocí rozhodnutí o organizačních změnách může zaměstnavatel regulovat počet svých zaměstnanců a jejich profesní nebo kvalifikační složení tak, aby zaměstnával jen takový počet zaměstnanců a v takovém profesním nebo kvalifikačním složení, jaké odpovídá jeho potřebám.*], avšak, dle názoru soudu, nesmí jednání zaměstnavatele vykazovat znaky libovůle. Žalovaný netvrdil ani neprokázal (ostatně to by musel žalovaný tvrdit již před dáním výpovědi), že žalobkyni se zrušením provozu na přístroji Cesioterax a omezením provozu na přístroji Teragam ubyla práce, kterou fakticky pro žalovaného vykonávala a/nebo ostatní zaměstnanci mají širší (vyšší) vzdělání či kvalifikační předpoklady než má žalobkyně a jsou tudíž pro žalovaného vzhledem ke změně přístrojového vybavení vhodnější. Tedy, jelikož důvodem organizační změny (snížení počtu zaměstnanců) byla změna přístrojového vybavení spočívající ve zrušení provozu na přístroji Cesioterax a omezení provozu na přístroji Teragam, na kterých však žalobkyně nepracovala a ani ji

neubyla práce, kterou pro žalovaného fakticky vykonávala, tak, dle názoru soudu, zde není příčinná souvislost mezi touto organizační změnou a nadbytečností žalobkyně [viz též Bělina, M. a kol.: Zákoník práce, Komentář, 1. vydání, Praha, C. H. Beck, 2008, s. 196 – *Rozhodnutí o organizačních změnách není příčinnou nadbytečností zaměstnance nejen tehdy, vykonává-li zaměstnanec, označený zaměstnavatelem za nadbytečného, práce, kterých se rozhodnutí nedotýká, nebo upravuje-li organizační změny na jiném pracovišti.*]. Vzhledem k uvedenému závěru se soud již dále nezabýval tvrzenou diskriminací žalobkyně z důvodu věku a proto také zamítl výsledk svědků, kteří se měli k této tvrzené diskriminaci vyjádřit. Nad rámec uvedeného, přes absenci výsledku svědků, má soud za to, že žalovaný se diskriminace z důvodu věku nedopustil, neboť na Klinice onkologie i po dání výpovědi žalobkyni zůstaly zaměstnány radiologické asistentky blízké věku žalobkyně či starší a druhá zaměstnankyně (radiologická asistentka), které byla dána výpověď s žalobkyní, bylo v době dání výpovědi 38(!) let. Protože žalobkyně podala žalobu na určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru ve lhůtě dvou měsíců, tak jak stanoví § 72 ZP, soud žalobě, s ohledem na vše výše uvedené, jako zcela důvodné plně vyhověl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalobce byl v řízení plně procesně úspěšný a byly mu proto přiznány účelně vynaložené náklady řízení v celkové výši 19.797,- Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč, odměny advokáta podle § 7 bod 3 vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve výši 7.500,- Kč, šesti režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (za převzetí a přípravu věci, sepis žaloby, 2x vyjádření ve věci samé a 2x účast u jednání), 3.800,- Kč za třicet osm půlhodin po 100,- Kč za promeškaný čas v souvislosti s ústním jednáním soudu dne 4.3.2010 a dne 1.6.2010 podle § 14 odst. 1 a odst. 3 téže vyhlášky, náhrady jízdních výdajů dle § 157 odst. 1 ZP ve výši 1.564,- Kč (2x cesta Praha – Ostrava a zpět ve dnech 4.3.2010 a 1.6.2010 dle předložených jízdenek Českých drah, a.s.), náhrady výdajů za ubytování dle § 162 odst. 1 věta první ZP ve výši 1.000,- Kč (nocleh dne 31.5.2010 dle předloženého hotelového účtu) a 20 % DPH dle § 137 odst. 3 o.s.ř.. V souladu s § 149 odst. 1 o.s.ř. byl žalovaný zavázán zaplatit náklady řízení k rukám zástupce žalobkyně a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku v souladu s § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř..

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **je možné** podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím Okresního soudu v Ostravě ke Krajskému soudu v Ostravě, písemně, dvojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, **může se** oprávněná domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Okresní soud v Ostravě
dne 1. června 2010

Mgr. Dušan Broulík, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Veronika Hynková